

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Spørgeren er formentlig bekendt med, at den danske udenrigsminister modtager Dalai Lama under dennes besøg i Danmark.

Jeg vil gerne uddybe det lidt, fordi jeg har set, at der fra forskellig side er sat spørgsmålstegn ved regeringens holdning til menneskerettighederne i Kina, herunder i Tibet, og det er der bestemt ingen grund til.

Jeg har selv rejst menneskerettighedsspørgsmålet under mit møde med den kinesiske premierminister under dennes deltagelse i det sociale topmøde for godt et år siden, og udenrigsministeren har tilsvarende rejst det over for sin kollega under Asien-Europa-topmødet i Bangkok den 1.-2. marts i år.

Jeg ser, at man allerede har markeret, men jeg har et par enkelte tilføjelser, hvis det har interesse.

Danmark har i FN's Menneskerettighedskommission konsekvent støttet resolutionsforslaget om menneskerettighedssituationen i Kina. Det er den fremgangsmåde jeg tror tjener sagen bedst.

Som det fremgår af det, jeg allerede har sagt, ligger der med andre ord heller ikke nogen ændring eller svækkelse af regeringens politik i, at vi oprindeligt valgte kirke- og indenrigsministeren til at modtage Dalai Lama, men da der tilsyneladende er nogle, der har opfattet det sådan, har jeg selv lagt megen vægt på at få fjernet enhver tvivl om, hvor vi står.

Dertil kommer, at vi også har lagt vægt på at fastholde – hvad jeg også gerne vil understrege i dag – den fælles nordiske holdning i menneskerettighedsspørgsmålet og i udenrigspolitisk praksis om menneskerettighederne. Det er baggrunden for, at jeg har aftalt med udenrigsministeren, at han modtager Dalai Lama på ganske samme måde, som Dalai Lama blev modtaget i 1991.

Formanden:

Så er der indtegnet hr. Keld Albrechtsen, fru Pia Kjærsgaard og hr. Ole Donner.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke han vil overveje sin holdning en gang til, for når der nu har været den her diskussion, så tror jeg, det kunne være et kraftigt signal over for Kina, hvis statsministeren her i spørgetiden sagde til os: Jamen vi ønsker at give så kraftigt et signal over for Kina som overhovedet muligt om, at vi

ønsker, at det tibetanske folks ret til selvbestemmelse skal respekteres, og derfor ønsker den danske statsminister nu at tage initiativ til personligt at møde Dalai Lama, når han kommer til Danmark.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om det ikke netop kunne være en god anledning at benytte denne spørgetid og det spørgsmål, fru Pia Kjærsgaard har stillet, til at give et endnu mere klart og endnu mere markant signal over for Kina, og om statsministeren ikke er enig i, at der er behov for kraftigere signaler over for Kina og de krænkelse af menneskerettighederne og det tibetanske folks selvbestemmelsesret, som konsekvent sker i Kina.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes desværre, må jeg sige til statsministeren, at der fortsat er meget stor tvivl om, hvordan den danske regering stiller sig i forhold til Tibet, og hvordan den danske regering forholder sig til Røde Kina eller Kommunistkina.

Nu henviser statsministeren til en fælles nordisk holdning. Jeg synes, at regeringen og statsministeren, meget afhængig af hvilken sag det er, henviser til enten en EU-holdning eller en nordisk holdning. Nu forholder det sig jo rent faktisk sådan, at den norske statsminister på et tidspunkt har mødt Dalai Lama, vil jeg så sige til statsministeren.

Naturligvis ved jeg, at man efterfølgende har ændret holdning – lidt – i regeringen, så det nu er udenrigsministeren, der skal modtage Dalai Lama. Jeg vil godt høre, hvad der har fået statsministeren til at ændre holdning. Jeg vil godt høre, hvad statsministeren reelt skal foretage sig i de fire dage, hvor statsministeren ikke har tid, for det, statsministeren har angivet som årsag til, at han ikke kan møde Dalai Lama, er jo tidmangel.

Og så vil jeg godt høre om formen på modtagelsen. Hvordan modtager Danmarks udenrigsminister Dalai Lama?

Ole Donner (DF):

Jeg står lidt uforstående over for statsministerens afvisning af at møde Dalai Lama, og jeg vil gerne spørge statsministeren, om der er noget, der kan få statsministeren til at ændre sin indstilling til eventuelt at møde ham.

Nu har jeg læst i pressen, at statsministeren heller ikke vil møde Uffe Ellemann-Jensen i en tv-debat, medmindre Hans Engell er til stede, så jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsmi-